

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfințelor Mironosițe

E zi de duminică, e zi de mângâiere. Eu, Domnul, sunt așezat cu sărbătoare deasupra cetății cuvântului Meu pe meleagul neamului român, iar cetele de sfinți și de îngeri stau atât de frumos în suita Mea de venire cuvânt peste pământ, că e sărbătoare de înviere, zi dulce de sărbătoare între cei din cer, dar și pe pământ, în cetatea Mea de cuvânt, unde an de an se adunau creștinii credincioși cuvântului Meu, cu care Mă las peste cetate pentru hrană duhovnicească, pentru viață de om nou, pentru iubire de Dumnezeu în om, dar toți cei care veneau cu pasul și cu dorul aici, inimioarele lor sunt aici acum, și unde este inima lor, acolo sunt și ei, precum este scris, căci dorul îi călătorește până aici, iar Eu le dau lor, și le cer și lor să-Mi dea sălaş în ei, să așeze în ei glasul cuvântului Meu, care grăiește acum în duhul sărbătorii mironosițelor Mele de acum două mii de ani și al ucenicilor Mei, cărora le-am arătat trei ani și jumătate dumnezeirea Mea prin semne și minuni prea minunate, și cu care atât de mult am mângâiat pe cei vindecați prin cuvânt de suferințe, pe cei înviați din moarte, pe cei doborâți de păcatele lor, iar la sfârșitul Meu de lângă ei am înviat Eu Însumi dintre cei morți, după ce mai-marii iudeilor, preoții și cărturarii, M-au bătut în cuie pe cruce și M-au dat cu cei morți să fiu și să stau, dar ei au intrat în spaimă și în jale grea la vestea învierii Mele, cu care i-am mângâiat pe cei aproape Mie, pe apostoli și pe mironosițe, pe mama Mea Fecioara lângă ei mereu, și pe mulți care au cunoscut mântuirea lor prin Mine atunci, și iată sărbătoare cu mângâiere, cuvânt mângâietor peste cetatea Mea de cuvânt și peste cei cu inimile aici acum adunate, căci pașii lor sunt opriți să meargă în vremea aceasta de nedumerire, în care stau popoarele de pe pământ, și care nu au pe Dumnezeu acoperământ lor, de vreme ce nu caută ei scăpare și ocrotire la Domnul, că ei au alți dumnezei, nu pe Dumnezeul și Stăpânul cerului și al pământului, căci se cred ei în stare, ei fără Dumnezeu, ei salvatori, ei înțelepți, ei, numai că Eu sunt Unul Dumnezeu și am dată de Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, chiar dacă cei ce s-au așezat mai mari peste pământ nu dau să creadă că Eu sunt Dumnezeu, iar ei sunt oameni, și nu pot sta ei deasupra Mea.

Acum, duhul mângâierii se revarsă din plin și se face cuvânt deasupra cetății cuvântului Meu și spun:

Pace vouă, celor stătători înaintea Domnului în cetate ca să primiți pe Domnul cuvânt peste pământ când El grăiește de deasupra, din mijlocul oștirilor de sfinți și de îngeri, căci Domnul Se poartă cu puterile cerești în toată vremea și lucrarea Sa peste pământ, precum este scris!

Și iarăși, pace vouă, celor cu inimile adunate aici acum, iar Eu vă dau mângâiere, fiilor! O, nu este despărțire între Mine și voi, între voi și Mine, căci Duhul călătorește iute și mult. Pace vouă aici, cu Mine acum, în duhul sărbătorii din această zi de duminică, fiilor, când voi călătoreți de la voi până aici, iar Eu coboram peste voi mângâierea Duhului Sfânt, cu Care vă grăiam și întăream statul Meu în voi, iar dorul Meu se întea ca să vă am pregătiți pentru Mine până la sfârșit, o, și vă rugam statornic să rămâneți și ascultători, fiilor.

Și iată, acum, pace vouă, celor chemați la sărbătoarea de pomenire pentru voi, căci voi așteptați sărbătorile de aici, unde voi sunteți pomeniți în fiecare zi la cina Mea de pe masa neștrânsă aici pentru vii și pentru adormiți, pentru mângâiere, pentru iertare, pentru veșnicie cu Mine, fiilor care vă strângeți aici la chemarea care vi se face! Eu, Domnul, vă dau cale să veniți și să stați înaintea Mea pentru mângâiere, fiilor, căci trebuie mângâiere în vreme de

așteptare, până vin Eu cu ziua slavei venirii Mele, și de aceea Eu tot mângâi, Eu tot grăiesc, Eu tot împart, Eu tot dăruiesc daruri, fiilor. O, pace vouă acum! Și luați de pe masa cea pentru voi aici, luați cât sunteți de mulți, de la Adam și până azi numărul vostru cel mare, căci Eu când aud aici strigarea cea pentru voi, și care-Mi spune: „*Pomenește, Doamne, pentru mântuire pe toți cei adormiți, cu tot numărul lor, de la Adam și până azi, pe toți cei care nu au avut și nu au cine să-i pomenească pe pământ pentru odihna lor cea cu mângâiere și cu mântuire*”, o, Eu atunci vă dau vouă mers spre cetatea Mea de cuvânt și vă arăt să vedeți și voi pregătirea Mea cea pentru ziua slavei, și pe poporul slujitor, care-Mi stă înaintea aici pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, iar mângâiere mai mare ca și a voastră, a celor din locul așteptării, o, nu e mai mare mângâiere ca a voastră, căci voi așteptați, mereu așteptați, fiilor, iar Eu vă întăresc răbdarea și vă dau iar și iar veșmânt alb vouă, până în ziua când slava Mea va cuprinde sub ea totul, precum este scris, și când veșnicia cea dulce de tot va fi veșmântul celor ce au răbdat cu nădejde că vine Domnul, și care au tot strigat: „*Vino, Doamne, vino!*”.

O, străjeri ai cetății cuvântului Meu, e mare și e slăvită ziua de praznic a mironosițelor Mele și a ucenicilor Mei în cetatea Mea aici, căci aceștia au răbdat, au răbdat până la învierea Mea, iar Eu i-am mângâiat apoi pe ei. Vă cuprind acum pe voi în duhul lor, în dorul lor, în iubirea lor pentru voi, și sunt ei cu voi în sărbătoare, fiilor, că e sărbătoare pentru ei în cer și la voi, și le dau lor bucurie deplină, și le dau lor grai în cartea Mea cu voi și le spun:

Binecuvântat să vă fie graiul duhului vostru, fii și fiice, voi, mărturisitori ai învierii Mele acum două mii de ani! O, cine ar fi mărturisit Evanghelia Mea cea de atunci peste timp, dacă nu voi, care ați fost aproape Mie în zilele de bucurii și de dureri, și apoi în vremea crucii Mele, fii și fiice dulci ale durerilor Mele amare? O, că amar mai este la Domnul și la sfinți păcatul care fierbe în oameni pe pământ acum, ca în toate timpurile de sub cer, și pentru care Dumnezeu a trebuit să moară pe cruce, să moară pentru fiecare păcătos.

O, binecuvântat să vă fie cuvântul sărbătorii voastre, cuvânt mărturisitor învierii Mele, fiilor, vremea durerilor și a bucuriilor învierii apoi, acum două mii de ani!

— *Slava Ta, Doamne, marea și multa slavă a Ta acum două mii de ani, a fost ea mărirea noastră, căci ea ne-a mărit pe noi, Doamne, ca să-Ți fim mărturisitori Ție, Dumnezeule adevărat, Unul Dumnezeu Fiul, în Care Tatăl a locuit și locuiește și lucrează și grăiește, Doamne. O, dacă nu ne-ai fi dat în dar credință și iubire, răbdare și mângâiere în durerile așteptării, n-ar fi fost nimic de noi, ca și de ceilalți din vremea aceea. Dar Tu ne-ai mărit și ne-ai gătit nume mare lângă Tine, iar Tu ai fost biruitor mare peste toți cei care nu Te-au cunoscut și nu Te-au primit și nu Ți-au dorit mărirea, pe care chiar ei Ți-au lucrat-o, o, că Te-au dat crucii și Ți-au scris fără să știe biruința Ta prin cruce asupra lor, marea Ta zi de biruință asupra morții și asupra celor ce Ți-au lucrat moartea, Doamne.*

Noi însă, păcătoși cum eram toți, ca și cei de dinaintea noastră și de după noi, ca și cei de azi, noi toți Ți-am lucrat toată durerea, noi am fost cei pentru care Tu ai plătit cu chin și moarte pe cruce păcatele noastre, care ne țineau în moarte, și ne-ai miluit pe noi pe toți. Numai să poată crede toți păcătoșii că mila Ta de noi Te-a dat crucii și răstignirii și morții, și apoi ai înviat, ca să avem și noi parte de înviere, Doamne, căci omul a fost luat din pământ, că Tu pământ ai luat când l-ai zidit pe om, și apoi din mormânt ai înviat Tu, după ce ai suferit moarte, Doamne, ca și noi să ne ridicăm tot așa la glasul Tău în ziua slavei Tale, o, și fericiți sunt cei ce cred și stăruiesc așa pe pământ! Dar cât de nefericiți sunt și vor fi cei ce n-au putut și nu pot să creadă și să se statornicească ei pentru viitorul lor, pentru veșnicia lor lângă Tine, Doamne!

Strigăm la cei de pe pământ, strigăm cu durere la ei și-i rugăm să părăsească viața cea cu desfrâu în toată vremea, și le spunem lor așa:

Voi, cei care nu mai știți, decât să iubiți desfrâul în care a căzut omul încă de la început, luați aminte la cei din cer, care strigă la voi! O, doare trecutul, doare mult la Dumne-

zeu și la noi, și la voi. E dureros trecutul cel atât de mult, și care așa de urât a lovit în Dumnezeu din fiecare om, și din noi, cei de atunci, dar ne-am tras de partea Domnului și am mers cu El și lângă El apoi, iar El este începătura învierii noastre a tuturor, numai să vrea fiecare aceasta așa cum noi am voit atunci.

Își caută oamenii unii altora trupurile pentru păcătuire, pentru gustul cel păcătos al cărnii, de parcă de asta a făcut Dumnezeu omul, și doare aceasta la Dumnezeu, și doare mereu. O, nu, căci Dumnezeu a făcut omul să Se bucure Domnul de el, să-I slujească lui Dumnezeu cu toate binefacerile pe care le lasă Domnul peste pământ pentru viața celor de pe pământ, oameni și animale, păsări și găze, iarbă și flori, pomi și frumuseți.

Duhul desfrâului a fost în toată vremea pe pământ față în față cu Dumnezeu, căci omul a iubit desfrâul. Dar acum vine Domnul pe pământ cuvânt, căci cine să-i mai spună omului că duhul desfrâului este de la diavol, că diavolul îl păcălește pe tot omul cu acest amar păcat?

O, nu mai stârniți păcatul în voi și în cei din jurul vostru, o, oamenilor neînfrânați! Înfrânați-vă! Schimbați iubirea cea pentru păcat cu iubirea de Dumnezeu, că vin suferințe pe pământ, vin atrase de păcatele oamenilor, iar cel mai negru păcat, cel mai dulce inimii omului, dar negru ca satana, este desfrâul trupului, pofta cărnii, pe care apoi o mănâncă viermii, așa cum mănâncă din om păcatul!

O, oamenilor, strigă la voi mărturisitorii învierii Domnului și vă roagă cu lacrimi, că-iți-vă de păcatele voastre de până acum, și căiți-vă mult, ca nu cumva să vină peste voi suferințe ca plată a păcatelor voastre!

Grăim neamului creștinesc să întărească lupta împotriva păcatului. Voi, cei ce știți pe Domnul, slujiți-I Lui și îndeletniciți-vă să luați de la El puterea cea bună, ca nu cumva să luați pildă de la cel slab, de la cel neîmplinitor cu viața, și care se îndreptățește mereu ca să-și facă voia. Luați pildă de la cei luptători și tari cu râvna pentru viața sufletului, dar fără să judecați pe cel slab, că nu e al omului să judece pe aproapele său, sau să se ascundă după cel ce greșește ca să facă și el nedragoste de Dumnezeu prin păcat.

Voi, cei puțin împlinitori, temeți-vă să vă luați libertate pentru călcarea obiceiurilor sfinte, care vin din străbunii neamului creștinesc până la voi.

O, voi, femeilor creștine, ascultați durerea care se urcă de la voi la cer! Nu mai luați pe trupurile voastre pantaloni ca bărbații dacă sunteți femei! Veți suferi dureri pentru acest fel de purtare necuviincioasă înaintea cerului, dar care este plăcută diavolului, care vă îndeamnă să vă semețiți, să nu ascultați, să semănați cu lumea cea neascultătoare, iar cine caută să semene cu lumea va lua plata cu lumea laolaltă, că durerile ajunse la Domnul se întorc la cei ce-I fac Lui dureri, căci așa este drept să se întâmple. Că iată ce de femei cu capul descoperit, pline de podoabe fel de fel ca și lumea! Și ce să mai spunem de umblatul cu trupurile goale, fără de veșmânt, fără de cuviință pe pământ între oameni? O, aceasta aduce suferință. Să știți.

Nu este clipă să nu vadă Domnul purtarea omului înaintea Sa, o, și e bine să nu uitați de îngerul păzitor, și e bine să-l țineți aproape, și pentru înger să fiți cuviincioși în toată clipa, că zilele se fac tot mai grele de purtat, odată cu multele păcate din oameni față în față cu Dumnezeu clipă de clipă, și vor lua plata ca și lumea cea fără Dumnezeu toți cei care dau să semene cu ea la port și la chip, la călcarea peste viața cea cu Dumnezeu a omului pe pământ.

Așadar, noi, ucenicii și ucenițele Domnului, care am mărturisit învierea Lui dintre cei morți, facem strigare peste pământ și le spunem fiilor lui Dumnezeu și fiilor oamenilor, le spunem lor să-și îndrepte purtarea vieții și să cheme pe Domnul în ajutor pentru viață sfântă, pentru sfiala cea sfântă înaintea Domnului și a îngerilor Lui, și așa să intre ei sub acoperământul Domnului, căci zilele grele sunt.

Iar pe voi, fii și fiice ale voii lui Dumnezeu cu voi, fii ai poporului cuvântului Domnului și ai Noului Ierusalim din vremea aceasta, iată, vă îndemnăm să țineți înaintea Domnului mânuțele căuș, străchioară în care să pună Domnul ceea ce-I cereți să vă dea.

O, fii și fiice, voi, cei hrăniți de Domnul cu cele de sus, îndemnați-vă unul pe altul pentru desăvârșirea voastră, ca să vă fie frumoase petrecerile voastre cu Domnul ziua și noaptea, fiilor, și apoi în sărbători. E vremea să înțelegeți adânc toți, că trebuie să fiți pe potrivă în tot ceea ce lucrați, adică să lucrați și să împliniți și să slujiți cu cele ce se potrivesc vouă fiecăruia, ca să vă fie frumoasă și smerită și întregă toată jertfa cea închinată Domnului. Cititul rugăciunilor, al cuvintelor sfinte, cântatul cel dulce și duios și armonios, slujitul lucrărilor Domnului, toate să fie pe potriva celui ce poate întreg să îplinească, și totul spre zidire să fie, de la unul la altul zidire, fiilor.

O, faceți-vă mânuțele străchioară, țineți-le căuș și îndreptați-le spre Domnul ca pe o rugăciune, și ca să pună Domnul în ele cele ce vin de la El și ca să primiți, fiilor. O, și tot așa și inimioarele, ca niște căușele să le țineți înaintea Domnului, ca să pună Domnul în ele de la El, și să se vadă că ați primit și că aveți și că sunteți.

O, Doamne, să le arăți lor prin cei ce știu aceasta, și să facă toți fiii și fiicele poporului Noului Ierusalim această așezare pentru rugăciune, și toate spre frumusețea poporului Tău, toate spre slava Ta cea mare cu ei, și spre care noi privim cu nesăț și luăm mereu din ea, din apa cea vie, cu care Tu, Doamne, îi adăpi și îi hrănești pe ei.

— O, fii și fiice, o, mărturisitori ai Evangheliei Mele de atunci, o, bucurați-vă acum lângă cei de azi ucenici ai Mei, frați ai voștri mai mici! E dulce sărbătoarea voastră, și tot o mângâiere duhul ei pentru voi și pentru ei. Voi sunteți primii care ați strigat: Hristos a înviat! Voi ați adus peste pământ bucuria și salutul învierii Mele: Hristos a înviat! O, pace vouă în ziua voastră de serbare în cer și pe pământ, în mijlocul cetății cuvântului Meu în ziua aceasta aici pentru voi! Amin.

Duhul mângâierii învăluie acum pe fiecare la locul lui pe toți cei care veneau din depărtări și poposeau aici în vremea acestei sărbători, o, și v-am trimis pe voi să le împărțiți din praznicul de înviere, fiilor care-Mi străjuți venirea Mea pe pământ cuvânt în cetatea Mea cu voi.

Pace vouă, pace vouă, fiilor!

Pace peste voi și peste neamul român, fiilor! Pic cu pic voia Mea își va face loc în fiii acestui neam și vor fi ei slava Domnului.

Ridicăm cântare de sărbătoare și de înviere, fiilor, și spunem celor din cer și celor de pe pământ, strănși lângă voi cu inima din ei, la toți le spunem, Eu și cu voi le spunem: *Hristos a înviat!*, și scriem în cer și pe pământ răspunsul lor, mărturisirea lor: *Adevărat a înviat Hristos!* Amin, amin, amin.

20-04/03-05-2020